

kan fremlægge sådan et arbejdsdokument, som der her er tale om, at man overhovedet kan operere med sådanne vendinger, altså forestille sig, at man skal foretage en registrering i et politi-register eller et efterforskningsregister af folks politiske og religiøse overbevisning.

Det er jo ting, som måske kan udspringe af, at vi har forskellige kulturer og forskellige traditioner på det her område, men alligevel foreligger der jo europæiske samarbejdsaftaler, og her tænker jeg på Den Europæiske Datakonvention fra Europarådet, og jeg tænker på praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og -kommission, som helt klart fastslår, at man ikke må registrere for politisk overbevisning. Og derfor er det for os uforståeligt, at den slags vendinger dukker op i et arbejdsudkast.

Men vi har også noteret os, at justitsministeren og hans embedsmænd – og -damer – har skudt det ned, og det føler vi os trygge ved. Vi er sikre på, at det vil ske igen, om sådan noget måtte dukke op. Og der står Danmark jo ikke alene; der er andre lande, der har præcis de samme indgange til det, som vi: Sverige, Finland, UK – Storbritannien altså – Holland, og der er nok også mange andre.

Og så er der jo endelig det, at det er et mellemstatsligt samarbejde, så vi er sikre på, at vi ikke bliver »stemt over« i sådan noget; der skal være enstemmighed, før man kan sætte sådan noget i gang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke gå ind i en diskussion med hr. Elmquist om, hvorvidt dette her nu skulle være mellemstatsligt, men blot minde om, at EF-Domstolen jo indgår i Europakonventionen, og jeg tror ikke, nogen ved deres fulde fem kunne kalde EF-Domstolen for mellemstatslig. Men så meget om den diskussion ved den her lejlighed.

Jeg vil bare spørge hr. Elmquist, om hr. Elmquist er enig med fru Dorte Bennedsen i det synspunkt, at det italienske papir vil blive gennemgået i udvalgene, og at der skal udformes et mandat til regeringen, før man kan tage stilling til dette her.

Det er to meget væsentlige spørgsmål, synes jeg. For hvis det er sådan, at man nu har til sinds at gennemgå det italienske papir og den danske regerings præcise holdning til det italienske papir, har hr. Aage Frandsen jo ikke ret i, at vi ingenting har opnået med den her debat; så har vi jo faktisk opnået et skridt fremad. Og derfor

synes jeg, det var meget interessant at høre fru Dorte Bennedsens tilsagn om, at der vil blive en sådan procedure i Retsudvalget, og jeg håber, hr. Bjørn Elmquist vil bekræfte det.

Og så vil jeg stille hr. Bjørn Elmquist det samme spørgsmål, som jeg stillede fru Dorte Bennedsen, om man fra Det Radikale Venstres side vil være med til at præcisere de ting, som hr. Elmquist nævnte så klart og tydeligt lige før. Og hvis man ikke synes, at det skal stå i betænkningen, kan vi jo skrive det i noget andet, i en dagsorden eller hvad det skal være; det skal ikke være formen, det kommer an på. Vil man være med til, at det simpelt hen bliver vedtaget her i Folketinget, at der ikke må registreres efter politisk overbevisning, der må ikke registreres efter etniske kriterier eller efter seksuelle forhold?

Hvis hr. Elmquist er enig i det, kan vi jo sætte os ned – et flertal – og fastslå det, og så ligger det jo til grund for mandatet. I hvilken form, hvilket stykke papir det så skal være, vil jeg overlade til fru Dorte Bennedsen. Men vil hr. Elmquist være med til det?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Allerførst en meget kort bemærkning om det med EF-Domstolens kompetence på området, for det kunne jo godt give det indtryk, at nu skulle EF-Domstolen bruge disse registre og dømme, og hvad ved jeg. Det, som man overvejer, er, om EF-Domstolen kan komme ind i helt specifikke tvistigheder mellem landene, for så vidt angår dele af dette Europolsamarbejde. Men det er jo ikke sådan, at vi får en overstraffedomstol. Det kunne man måske få indtryk af med de bemærkninger, der faldt.

Lad mig så sige om det med arbejdsgangen i Retsudvalget, og hvordan vi bør behandle disse EU-sager og EU-relaterede sager, at vi fra Det Radikale Venstre meget gerne vil drøfte dette i Retsudvalget.

Om det præcis skal have den form, som der her refereres til, ved jeg ikke. Nu hørte jeg ikke fru Dorte Bennedsen; jeg blev kaldt ud et øjeblik, så derfor hørte jeg ikke hendes bemærkninger her fra talerstolen, men lad os snakke om det i Retsudvalget. Jeg synes, det er det rigtige sted at gøre det. Vi har jo også møder indimellem, hvor alle udvalgsformænd samles og drøfter, hvordan vi bør behandle EU-sager i vores folketingsudvalg.

Om det skal ligge i form af en betænkning, en beretning eller hvad fra Retsudvalget, vil jeg